

ACC. N:R M. 9368: 1-9.

Landskap: *Småland*

avskrivet
Upptecknat av: *A. E. Lofsson*

Härad: *Aspeland*

Adress: *Solhem 5, Holsby Bruk*

Socken: *Jävedra*

Berättat av: *Sigrid E. H. J.*

Uppteckningsår: *1937*

Född år ..... i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gamla bröllopsed. (avskrift av tidning.)

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9368:1

Landskap: Småland

Upptecknat av: ^{arskrivet} Rudolf ElofssonHärad: ~~Östra härad~~ Aspelund

Adress: Golhem 5 Galsby Bruk

Socken: ~~Aseda~~ Jävedala

Berättat av: Signaturen G. H. J.

Uppteckningsår: 1937

Född år ..... i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Flaboverkoupplagan onsdagen den 14 Julide 1937
 har nu uppkört att utkomma köpt av
 Ab Stockholm Tidningen Stockholm
 Bröllop i Småland efter muntlig tradition

Efter muntliga traditioner i min stäcken skall
 jag här försöka berätta om några
 gamla bröllopseder i Småland samt-
 liga nu utdöda

Signaturen G. H. J.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9368: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

50

Några bröllopseder från 1820 talet

Den äldsta traditionen av 1820 talet
Det skulle bli bröllop i Högersyda by i
Färeda socken Brudgummen var samma
körande i Slugedala by Vissarems socken
och hade ungefär en halv mil att
färdas till brudens hem Den tiden var
ej så vanligt att bönderna att färdas
i vagn Utan man red på hästar
dit man skulle Och ej minst var
detta fallet vid bröllopfärder till
bröllop som hölls på väldrig sed
Slugedala drängar som skulle följa
den brudgummen till bröllopsgården
kunde var uppe tidigt om morgonen
och gjort prästarna i orring ryttat
pyntat och sadlat Brudgummens

anförvänter skull också med även
de till häst i läken av tåglet redo
till förriiddare så snart man nåddes
bröllopsgården redo dessa i förväg
och anmälde i högtidlig form om
brudgummens snara ankomst samt
frågade om han var välkommen
Härpå svarades att han välkommen
i Bröllopsgården i så och så många
dagar. Fom Formelär är tyvärr bort-
glömt. Med detta svar förriiddaren
tillbaka till välldade sig åter till
skutan var på samtliga redo till
bröllopsgården.

Det var i midsommartid och pioner-
na blomnade. Gluedala drängar hade
flätat pioner i hästar manar
och svansar.

Men vilka Högröda drängar ej vara
sämre och fingo brätt med att göra
sina hästar i ordning och litka
granna innan anfärden till kyrkan
skulle ske. Som tiden var knapp lyckades
det ej bättre än att pionerna voro för
löst på salta så att de under färden
till kyrkan fölla av deras hästar
och hela vägen upp mot byns första
grändar lyfte ^{och} var sållade av pionernas
högröda blomsterprakt.

Under färden till kyrkan skilde sig
förriddaren från Bröllopsståget satte
av i för väg för att spisa komma
sedan tillbaka för att bjuda samtliga
i låget på brännvin. Detta upprepades
många gånger om vägen var lång.

ACC. N:R M. 9368:5.

Vid utredning till bröllop i ~~en~~ annan
by i Gumma socken stegrade sid kusten
för en av deltagarna vid namn Jander
med påföljd att han kumlade ut
och i fallet ådrog sig ett skrubbsår
på näsan. De andra deltagarna sökte
-avhjälpa smälösen genom att bestycka
näsan med krita emedan den gode
Jan Per i sin förargelse yttra De va
en le Lh Eri kan. Det var på den tiden
de franska läroorden sippade ut till
allmogen från de högre klasserna

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

53

ACC. NR M. 9368:6.

Längst senare på 1880 talet var det
bröllop i Brändakulla en avlägsen
skogsgård uppe mot gränsen mellan
Skåne och Jönköpings län och där
fick man ännu bevittna de gamla
skålbäcknings sermonerna vid
bröllop Brudgummen kom här
från Boda i Mälsta socken De rid-
ande bröllopsstågen voro nu bort-
lagda och brudgummen åkte i
vagn med sitt följe Man hade
klarinettblåsare i tätan Denne spel-
ade för var smärakt som bars
in under bröllopet

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

57

Järns m'

ACC. N:R M. 9368:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

55

Men det var om skåldricknings
cerimonien Andra bröllopsdagen
samlades man ute på gården
Brudgummen var en något bedagad
karl men nu hade han väntat
någon lämnat de unga männens
krets Dessa lyfte honorn på sina
axlar han fick ett glas brännvin
gubbarna skockade sig omkring
och blevo alltmer påträngande
Han tömde glaset och ropade "Åjö"
med er fy pojkar Där på slängde
han glaset i en sten nudan mor
själv i bröllopsgården stod bred-
vid karaktig och ropade Det är ett
dåligt kells där intet glas går
i Keas På bemäktigade gubbarnas
kans person och han tillhörd de us

ACC. NR M. 9368:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

56

sin återstående livstid
Till de gamla bröllopsederna hörde
också att dansa kronan av bruden
hatten av brudgummen
Brud och brudgummen fingo då med
förbundna ögon placera kron och hatt
på två unga Dessa bröddes bli nästa
brudpar denna sed är mera bekant
och författaren berättade att än-
nu år 1921 Till 1800 talets brölöp
hörde långdansen Deltagarna tog
då varandra varandra i hand
och sprungo vanligen omkring
till granbyarna. De väjde varten
för stock eller sten eller några
som helst hinder och långdansen
var givetvis det mest påfrestande
bröllopsupptäget

ACC. N:R M. 9368:9.

*en herüinglöpsring i den gamla
goda tiden.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

57